

“I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus” (Fil 2, 5).

Apostlen Paulus befandt sig i fængslet i Filippi fordi han havde forkyndt evangeliet. Derfra skrev han et brev til de kristne i byen. Der var mange, der var kommet til tro, og som uden forbehold gav sig selv for at bringe evangeliet videre. De aflagde også vidnesbyrd om den kristne kærlighed, efter at Paulus var taget af sted.

Dette blev til stor glæde for Paulus, og derfor skrev han et brev der var næret af ømhed. Han opfordrede dem til at gå videre ad denne vej og til at vokse, både som enkeltpersoner og fællesskab, og derfor pegede han på Jesus som forbillede. De kunne lære den evangeliske livsstil af ham:

“I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus.”

Hvad er det for et sind, som var i Kristus Jesus? Hvilke længsler havde han? Hvordan kan vi få mere at vide om det og efterleve det?

Paulus vidste det: Jesus Kristus, Guds søn, er blevet én af os og er kommet for at bo blandt os; han er blevet menneske, han har tjent Faderen fuldt ud for at give os mulighed for at blive Guds børn¹. Hans mission blev fuldendt gennem hans liv. Uafbrudt ydmygede han sig selv for at række ud til de svageste, små og usikre mennesker for at rette dem op. Og både spedalske, enker, fremmede og syndere følte sig elsket og frelst.

For at lære Jesu indstilling at kende og for at holde den levende i os er det nødvendigt, at vi først og fremmest tager imod hans personlige kærlighed til hver enkelt af os og derved erfarer vi styrken af hans tilgivelse. Så kan vi tilegne os hans livsstil og åbne vort hjerte og vort sind for at tage imod enhver, hvem de så end er. Vi skal undgå at dømme andre, og i stedet fokusere på det positive, vi finder i dem, vi møder, også selvom det er skjult af elendighed og fejl.

Vi kan tilegne os Jesu indstilling ved at elske uselvisk, ved at stille vore store eller små talenter til rådighed for vore medmennesker og på denne måde konkret og modigt at opbygge positive relationer i vore nærmeste omgivelser. Vi kan nærme os alle former for problemer, vanskeligheder og uenigheder med omsorg og med konkret vilje til at finde dialogens og harmoniens vej.

Chiara Lubich, Focolare-bevægelsens stifter, har ladet sig lede og styrke af evangeliet hele livet. Hun skrev: *“At efterfølge Jesus betyder at forstå, at dét at være kristen giver først mening, hvis vi lever for andre, hvis vi forstår vores eksistens som en tjeneste over for vore medmennesker, og hvis vi indretter hele vort liv derefter. Først da vil vi have virkeliggjort det, der ligger Jesus på sindet; først da vil vi virkelig være lykkelige.”*²

Letizia Magri

¹ Se Gal 4, 6: “Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba! Fader.” Og også Joh 1,12: “Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn (...).”

² Se C. Lubich, *Beati quelli che si amano a vicenda*, Città Nuova, 26, (1982), 6, side 43.